

به مناسبت ۸ مارس روز جهانی زن

وضعیت زنان در ایران

در این روز جهانی، ما موظفیم که بلندگوی کسانی باشیم که می‌رزمند و جان خود را به خطر می‌اندازند.

در ایران دو روز زن برگزار می‌شود: ۱۶ دسامبر، روز تولد فاطمه، دختر پیامبر، که توسط حکومت سازمان داده می‌شود، در حالی که فعالان حقوق زنان ۸ مارس روز جهانی زن را جشن می‌گیرند.

در ۸ مارس ۱۹۷۹، ده ها هزار زن برای حقوق و آزادی‌های خود به خیابان‌ها ریختند. آن‌ها پس از مشارکت گسترده در قیام، با شرکت در تظاهرات در این روز، مخالفت خود با رژیم ضدانقلاب سازمان یافته به رهبری آیت‌الله خمینی، که زنان از اولین اهداف سرکوب آن بودند، ابراز داشتند.

تبغیض علیه زنان مفاخر با کنوانسیون حقوق بشر سازمان ملل است.

در سال ۲۰۰۳ دو لایحه برای الحاق ایران به کنوانسیون "منع تبعیض علیه زنان" و کنوانسیون "منع شکنجه و سایر مجازات‌های بیرحمانه"، توسط شورای نگهبان انقلاب رد می‌شوند.

در اثر فشارهای جامعه بر رژیم، حکومت لایحه‌ای با عنوان "تأمین امنیت زنان در برابر خشونت" در ۳ ژانویه ۲۰۲۱ تصویب می‌کند. این لایحه به مراتب پائین‌تر از استانداردهای بین‌المللی است،

زیرا به همه جنبه‌های خشونت زنان نمی‌پردازد، از جمله ازدواج کودکان و تجاوز جنسی مرد نسبت به همسرش.

با این وجود، این یک گام به جلو است و می تواند نقطه شروعی باشد برای برقراری مجازات در مورد خشونت علیه زنان، و تازه این لایحه باید به تصویب پارلمان محافظه کار هم برسد.

در ایران این قانون تعزیرات جمهوری اسلامی است که وضعیت زنان را تنظیم می کند. این قوانین، که شامل مجازات های بدنی بسیار خشن است، به قدرت سیاسی اجازه می دهد که تا خشونت علیه زنان را تشویق کند، حتی تا مرحله جان باختن آن ها. معیارهای این دولت مردسالار بر بدن زنان کنترل اعمال می کند و زنان را به خاطر زن بودن شان ذاتاً مظنون و مقصراً مفروض می پندارد.

مبارزه زنانی که در زیر بازگو می شوند، خشونت این رژیم مردسار
زن ستر را بازگو می کند:

یاسمین آریانی، چندین بار به جرم دفاع از حقوق خود محکوم شد.

در اوت 2018، او در طی تظاهراتی در تهران همراه با سایر فعالان دستگیر شد. در 8 مارس 2019، هنگامی که او و مادرش در داخل مترو تهران، بدون حجاب، و علیه حجاب اجباری در بین مسافرین مثرو گل توزیع می کردند و شعار "مردم اسلامی هستند" سر می دادند، یار دیگر دستگیر شدند.

آن ها هر کدام به 16 سال زندان محکوم شدند. در پی بسیج های بین المللی و هم چنین پخش گسترده ویدئویی در شبکه های اجتماعی، محکومیت آن ها به 9 سال کاہش می یاد.

گلخ ابراهیمی ایرانی، نویسنده و مدافع حقوق،
فعال علیه مجازات سنگسار در ایران.

در اکتبر 2016، به دنبال کشف یک جزوه انتقادی در باره سنگسار، به هنگام بازرسی خانه اش، به ۶ سال زندان محکوم می شود.

او از ژانویه 2017 در زندان به سر می برد. شرایط زندان غیرقا بل تحمل است. در هنگام بازجویی با چشم بند، تهدید به مرگ می شود. او هم چنین مجبور به شنیدن لگد زدن نگهبانان به شوهرش و فریادهای ناشی خفه کردن او در سلول مجاور می شود.

ریحانه جباری، یک دکوراتور 20 ساله، متهم به قتل یک مأمور سابق امنیت که به او تجاوز جنسی کرده بود

زهرا اسماعیلی از خشونت خانگی رنج می برد. وی برای دفاع از خود شوهرش را به قتل می رساند.

شوهرش، یک مقام ارشد امنیتی، مرتباً او را کتک می‌زد. زهرا به اعدام محکوم شد. در 17 فوریه 2021، در حالی که شاهد به دار آویختن 16 مرد قبل از خودش بود، سکته مغزی می‌کند و می‌میرد. جسد بی‌جان او را دار می‌زنند.

بدون رهایی واقعی و کامل زنان، هیچ آینده ای برای دموکراسی در ایران وجود ندارد.

همبستگی با زنان ایران!